

Tài năng và vô thường từ cuộc đời Robertino Loreti và Michael Jackson

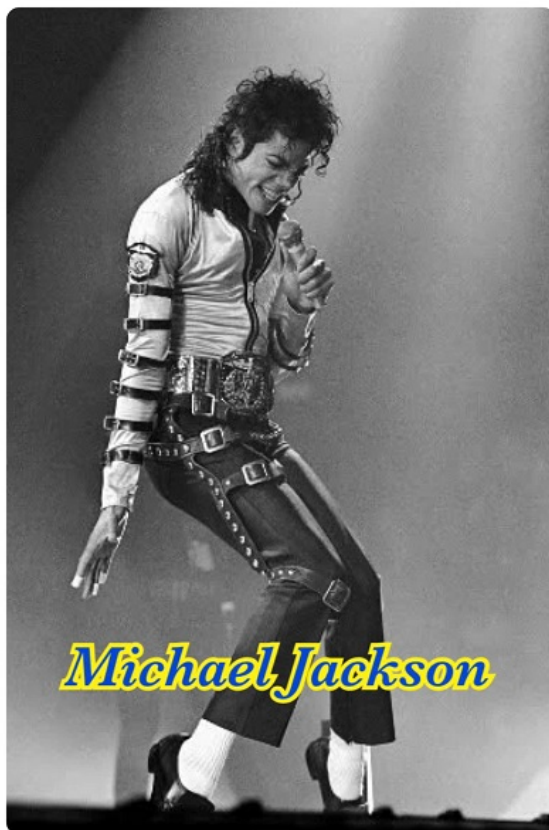
ISSN: 2734-9195

14:05 03/04/2025

Từ câu chuyện của hai nghệ sĩ vĩ đại, ta nhận ra: Danh vọng, tài năng đều vô thường, không có gì tồn tại mãi mãi. Hạnh phúc đến từ sự tỉnh thức và buông xả, không phải từ những gì bên ngoài.

Âm nhạc là một trong những nghệ thuật giúp con người kết nối với cảm xúc sâu thẳm nhất. Trong lịch sử âm nhạc thế giới, Robertino Loreti và Michael Jackson là hai tên tuổi đặc biệt: một người từng được xem là thần đồng âm nhạc với giọng hát thiên thần, một người là “Ông hoàng nhạc Pop” thống trị sân khấu suốt nhiều thập kỷ. Nhưng dù tài năng đến đâu, cả hai đều không thoát khỏi quy luật vô thường của cuộc đời.

Từ góc nhìn Phật giáo, câu chuyện của họ mang lại những bài học sâu sắc về sự nổi tiếng, tài năng và sự chuyển hóa của kiếp người.

(Ảnh: Internet)

Chúng ta chọn hai nhân vật này để phân tích vì:

Họ đại diện cho hai giai đoạn khác nhau của người nghệ sĩ: Robertino nổi danh từ khi còn nhỏ nhưng sự nghiệp nhanh chóng lụi tàn khi giọng hát thay đổi, còn Michael Jackson vươn lên tầm huyền thoại nhưng trải qua những mâu thuẫn nội tâm và khổ đau.

Cả hai đều phản ánh bài học về vô thường: Tài năng, danh vọng dù rực rỡ đến đâu cũng không thể trường tồn mãi mãi.

Minh chứng cho sự bám chấp và nỗi khổ do danh vọng mang lại: Một người mất đi ánh hào quang quá sớm, một người cố níu giữ nhưng không thể chống lại quy luật tự nhiên.

Từ góc nhìn Phật giáo, cuộc đời của họ mang lại những bài học sâu sắc về tài năng, danh vọng và sự chuyển hóa thực tại làm sao để không phải níu kéo những danh vọng của kiếp người.

Robertino Loreti - tài năng thiên bẩm và sự vô thường

Từ thần đồng âm nhạc đến sự lạng lẽ ở tuổi trưởng thành. Robertino Loreti sinh năm 1947 tại Ý, nổi tiếng từ khi còn rất nhỏ với chất giọng tenor sáng trong, đầy cảm xúc. Khi mới 13 tuổi, cậu bé Robertino đã chinh phục khán giả khắp thế giới qua những ca khúc như O Sole Mio, Ave Maria, Jamaica... Giọng hát thiên thần của cậu được ví như “món quà của Thượng Đế”, mang đến niềm vui và xúc động cho biết bao người.

(Ảnh: Internet)

Tuy nhiên, theo thời gian, khi bước vào tuổi dậy thì, giọng hát của Robertino thay đổi. Sự biến đổi tự nhiên của thanh quản khiến cậu không còn giữ được chất giọng đặc biệt như thuở nhỏ. Sự nghiệp ca hát rực rỡ của Robertino dần lắng xuống, và đến tuổi trưởng thành, dù vẫn tiếp tục ca hát nhưng cậu không thể lấy lại hào quang ngày xưa.

Không có gì tồn tại mãi mãi, tài năng cũng vậy

Từ góc nhìn Phật giáo, câu chuyện của Robertino phản ánh rõ quy luật Vô thường (Anicca) - một trong ba đặc tính của sự tồn tại theo lời dạy của đức Phật. Vô thường nghĩa là mọi sự vật, hiện tượng trên thế gian này đều thay đổi không ngừng, không có gì tồn tại mãi mãi.

+ Giọng hát thiên thần của Robertino từng khiến thế giới say mê, nhưng không thể chống lại sự thay đổi tự nhiên của cơ thể.

+ Ánh hào quang thuở nhỏ không thể kéo dài mãi, dù có tiếc nuối hay cố gắng níu giữ.

+ Danh vọng đến sớm nhưng cũng nhanh chóng lụi tàn, như một cơn sóng lớn trên đại dương, dù có mạnh mẽ đến đâu, cuối cùng cũng tan biến vào biển cả.

Sự thay đổi trong giọng hát của Robertino không phải lỗi của ông, cũng không phải là sự thất bại, mà đơn giản là quy luật tất yếu của cuộc đời.

Đức Phật dạy rằng mọi thứ sinh ra đều phải chịu sự biến đổi: “Tất cả các pháp hữu vi đều vô thường. Khi đã sinh ra, chúng đều đi đến hoại diệt” (Kinh Pháp Cú, câu 277).

Bài học từ sự khiêm nhường và buông xả

Robertino Loreti tại một buổi hòa nhạc năm 2013. Ảnh: Internet

Cuộc đời của Robertino Loreti mang đến một bài học quan trọng về sự khiêm nhường và buông xả (Viveka).

+ Khi đối diện với sự mất mát tài năng, nếu không có sự tỉnh thức, con người dễ rơi vào khổ đau, tiếc nuối hoặc bám chấp quá mức vào quá khứ.

+ Robertino không đắm chìm trong bi kịch cá nhân mà chấp nhận sự thay đổi, tiếp tục ca hát với tinh thần nhẹ nhàng, không còn đặt nặng danh vọng như thời thơ ấu.

+ Đây là biểu hiện của buông xả, tức là chấp nhận sự đổi thay mà không bám víu vào những điều không còn thuộc về mình.

Nếu hiểu được Vô thường, con người sẽ bớt đi sự đau khổ khi đối diện với mất mát, thay vào đó là thái độ bình thản, an nhiên. Robertino Loreti là một minh

chúng sống động cho bài học này, ông không cố gắng chống lại tự nhiên, mà lựa chọn một cuộc sống lặng lẽ hơn, nhẹ nhàng hơn, đúng với tinh thần buông xả trong Phật giáo.

Michael Jackson - danh vọng, áp lực và khát vọng siêu việt

Con đường trở thành “Ông hoàng nhạc Pop” và những góc khuất cuộc đời. Michael Jackson (1958-2009) là một trong những nghệ sĩ vĩ đại nhất của thế kỷ XX, được mệnh danh là “Ông hoàng nhạc Pop”. Từ khi còn nhỏ, ông đã bộc lộ tài năng phi thường và nhanh chóng trở thành ngôi sao sáng của làng nhạc thế giới. Những ca khúc như Billie Jean, Thriller, Beat It không chỉ định hình dòng nhạc Pop mà còn để lại dấu ấn sâu sắc trong văn hóa đại chúng.

(Ảnh: Internet)

Tuy nhiên, đằng sau ánh hào quang, cuộc đời Michael Jackson cũng đầy những góc khuất:

+ Ông phải chịu áp lực khủng khiếp từ danh vọng và sự kỳ vọng của công chúng.

+ Những vấn đề về sức khỏe, tâm lý, cùng những bê bối cá nhân khiến ông luôn sống trong sự cô đơn và bất an.

+ Nỗi ám ảnh về ngoại hình đã khiến Michael trải qua nhiều cuộc phẫu thuật thẩm mỹ, dần dần biến đổi diện mạo tự nhiên của mình.

Sự nghiệp của Michael Jackson là một hành trình chinh phục đỉnh cao, nhưng cũng là câu chuyện về những mất mát, đau khổ và sự tìm kiếm một lối thoát cho tâm hồn.

Dục vọng, danh lợi và khổ đau

Từ góc nhìn Phật giáo, cuộc đời của Michael Jackson phản ánh rõ ba độc tố lớn nhất của con người - Tam Độc: Tham - Sân - Si.

(Ảnh: Internet)

Tham - Khao khát danh vọng và sự hoàn hảo: Michael Jackson không ngừng theo đuổi danh vọng, mong muốn trở thành biểu tượng hoàn hảo trong âm nhạc và nghệ thuật. Dù đã đạt đến đỉnh cao, ông vẫn cảm thấy chưa đủ, luôn muốn

vươn xa hơn, đổi mới hơn. Sự tham cầu không có điểm dừng khiến ông phải chịu đựng những áp lực khổng lồ, dẫn đến những bất ổn về tinh thần.

Sân - Nổi bất mãn với chính mình và thế giới: Ông luôn cảm thấy không hài lòng với bản thân, đặc biệt là ngoại hình, dẫn đến việc thay đổi diện mạo không ngừng. Những chỉ trích từ công chúng và truyền thông khiến ông sống trong sự căng thẳng, đôi khi có những phản ứng tiêu cực. Tâm lý bất an và trầm cảm đã theo ông trong suốt nhiều năm cuối đời.

Si - Ảo tưởng về sự kiểm soát và hạnh phúc: Michael Jackson cố gắng kiểm soát hình ảnh của mình bằng cách thay đổi ngoại hình, nhưng lại đánh mất chính bản thân. Ông có một thế giới nội tâm phức tạp, luôn tìm kiếm sự an ủi qua những thứ vật chất và các mối quan hệ không bền vững. Những cố gắng để trốn tránh thực tại, dù là qua âm nhạc hay lối sống xa hoa, chỉ khiến ông càng chìm sâu vào cô đơn.

Như trong Kinh Pháp Cú có dạy: “Tham, sân, si là nguồn gốc của khổ đau. Người nào không diệt trừ được chúng, sẽ mãi bị trói buộc trong vòng luân hồi”.

Michael Jackson có mọi thứ mà thế gian mong muốn, danh vọng, tiền bạc, quyền lực nhưng ông vẫn không thể tìm thấy hạnh phúc đích thực. Đây chính là hệ quả của Tam Độc, khi con người bị những ham muốn và ảo tưởng chi phối, dẫn đến khổ đau.

Giá trị của sự tỉnh thức và chuyển hóa nội tâm

Dù sống trong áp lực, Michael Jackson cũng có những khoảnh khắc tìm kiếm bình an nội tâm.

(Ảnh: Internet)

Ông quan tâm đến các triết lý tâm linh và từng tìm hiểu về đạo Phật. Âm nhạc của ông, đặc biệt trong những ca khúc như *Heal the World*, *Man in the Mirror*, thể hiện rõ khát vọng về một thế giới tốt đẹp hơn, nơi con người sống với lòng từ bi và sự kết nối.

Trước khi qua đời, ông đã có những thay đổi trong nhận thức, cố gắng hướng đến sự cân bằng và giản dị hơn trong đời sống.

Tuy nhiên, sự tỉnh thức của Michael Jackson đến muộn, khi những tổn thương đã hằn sâu trong tâm hồn và thể xác. Nếu có cơ hội thực hành giáo lý nhà Phật từ sớm, có lẽ ông sẽ tìm thấy con đường an nhiên, thoát khỏi vòng luẩn quẩn của danh vọng và khổ đau.

Michael Jackson là một thiên tài âm nhạc, nhưng cuộc đời ông cũng là một bài học lớn về sự nguy hiểm của Tam Độc.

Từ câu chuyện của ông, chúng ta thấy rằng: Danh vọng và tiền tài không thể đảm bảo hạnh phúc. Nếu không làm chủ được lòng tham, sân hận và si mê, con người sẽ luôn chìm trong khổ đau. Chỉ khi có sự tỉnh thức và biết chuyển hóa nội tâm, con người mới có thể tìm thấy bình an thực sự.

Như lời đức Phật dạy: Chiến thắng hàng ngàn kẻ địch ngoài chiến trường không bằng tự chiến thắng chính mình. Đó mới là chiến thắng cao quý nhất”. (Kinh Pháp Cú, câu 103).

Câu chuyện của Michael Jackson là một lời nhắc nhở về giá trị của sự tỉnh thức và con đường thoát khổ mà Phật giáo chỉ dạy.

Bài học từ hai cuộc đời

Cuộc đời của Robertino Loreti và Michael Jackson không chỉ phản ánh sự thăng trầm của danh vọng mà còn mang lại những bài học sâu sắc từ góc nhìn Phật giáo. Dưới ánh sáng giáo lý, ta có thể rút ra những triết lý quan trọng về nhân duyên, vô thường và sự buông xả.

Tài năng là duyên nghiệp, nhưng không quyết định toàn bộ cuộc đời

Cả Robertino Loreti và Michael Jackson đều sở hữu tài năng thiên bẩm, nhưng số phận và sự nghiệp của họ lại có những diễn biến khác nhau. Robertino, từ một “thần đồng âm nhạc” được cả thế giới ngưỡng mộ, dần lui về đời sống bình thường khi trưởng thành. Trong khi đó, Michael Jackson đạt đỉnh cao danh vọng nhưng cũng phải đối mặt với vô vàn áp lực, thị phi và nỗi cô đơn.

Phật giáo dạy rằng tài năng, danh vọng hay hoàn cảnh mỗi người đều do nhân duyên và nghiệp báo từ quá khứ và sự nỗ lực hiện tại. Có người sinh ra đã có năng khiếu bẩm sinh, có người nhờ tu tập, rèn luyện mà đạt được thành tựu. Tuy nhiên, tài năng không phải yếu tố quyết định tất cả. Nếu không có sự tỉnh thức, trí tuệ và đạo đức làm nền tảng, con người dễ bị cuốn vào vòng xoáy tham - sân - si, dẫn đến khổ đau.

Như lời dạy trong Kinh Tăng Chi Bộ: *“Không phải nhờ dòng dõi mà một người trở nên cao quý, cũng không phải nhờ giàu sang hay tài năng. Chỉ có giới hạnh và trí tuệ mới giúp người ấy trở thành bậc cao thượng”.*

Bài học rút ra là, tài năng hay danh vọng chỉ là phương tiện, điều quan trọng hơn là ta sử dụng chúng như thế nào để mang lại lợi ích cho bản thân và cộng đồng.

Sống chính niệm, buông bỏ dính mắc để đạt an lạc

Michael Jackson có tất cả: danh vọng, tiền bạc, tài năng, nhưng ông lại sống trong cô đơn và bất an. Cuộc đời ông là minh chứng rõ ràng cho sự vô thường, không có gì tồn tại mãi mãi, kể cả vinh quang. Những gì ông dính mắc quá

nhiều, từ danh vọng, ngoại hình cho đến mong muốn được yêu thương, đều trở thành nguyên nhân gây khổ đau.

Robertino Loreti tuy không giữ được ánh hào quang tuổi trẻ, nhưng ông dường như bằng lòng với cuộc sống bình dị của mình. Đây cũng chính là một cách để thực hành buông xả, không cố chấp vào quá khứ, không tiếc nuối những gì đã qua.

Trong Kinh Pháp Cú, đức Phật dạy: “Ai sống quán sát vô thường, thấy rõ sự hoại diệt của các pháp hữu vi, người ấy sẽ đạt đến sự an lạc chân thật”.

Bài học quan trọng là chính niệm và buông xả. Nếu chúng ta biết sống tỉnh thức, trân trọng hiện tại và không quá dính mắc vào thành công hay thất bại, ta sẽ tìm thấy sự bình an nội tâm.

Cuộc đời của hai danh ca nổi tiếng để lại nhiều bài học giá trị:

- + Tài năng là duyên nghiệp, nhưng cần có trí tuệ và đạo đức để duy trì hạnh phúc lâu dài.
- + Danh vọng, tiền tài không đảm bảo hạnh phúc, nếu thiếu sự tỉnh thức, con người sẽ rơi vào khổ đau.
- + Sống chính niệm và buông xả, không dính mắc vào quá khứ hay tương lai, chính là con đường dẫn đến an lạc.

Qua đó, ta hiểu rằng, giá trị thực sự của một đời người không nằm ở những gì ta có, mà ở cách ta sống với những gì ta có.

Ý nghĩa nhân sinh và thông điệp hướng thượng

Robertino Loreti

Michael Jackson

(Ảnh: Internet)

Cuộc đời của Robertino Loreti và Michael Jackson và hành trình của họ gợi lên nhiều suy ngẫm về giá trị đích thực của cuộc sống, về sự tu tập để hướng đến an lạc và giải thoát.

Ý nghĩa nhân sinh: Danh vọng, tài năng và sự vô thường

Danh vọng không trường tồn, tài năng không phải tất cả. Robertino Loreti từng là một thần đồng âm nhạc, giọng hát của ông vang danh khắp thế giới khi còn rất trẻ. Nhưng khi trưởng thành, giọng hát ấy không còn giữ được sự trong trẻo, sự nghiệp cũng dần mờ nhạt. Điều này phản ánh rõ nguyên lý vô thường trong Phật giáo, không có gì đứng yên mãi mãi, mọi thứ luôn thay đổi.

Michael Jackson, dù đạt đến đỉnh cao danh vọng và trở thành biểu tượng âm nhạc toàn cầu, nhưng lại phải đối diện với sự cô đơn, áp lực và những biến động lớn trong cuộc sống cá nhân. Ông không ngừng tìm kiếm sự hoàn hảo về hình thức, danh tiếng, nhưng cuối cùng vẫn không tìm thấy sự bình an thực sự.

Từ đây, ta có thể nhận ra rằng: danh vọng và tài năng không phải là mục đích tối thượng của đời người. Nếu thiếu đi sự tỉnh thức và an trú trong hiện tại, con người vẫn rơi vào khổ đau dù có trong tay tất cả danh và lợi.

Hạnh phúc không đến từ những gì bên ngoài, mà từ nội tâm bình an

Robertino Loreti không quá bi lụy về sự thay đổi của sự nghiệp. Ông sống bình dị và hài lòng với cuộc sống hiện tại. Trái lại, Michael Jackson không ngừng chạy

theo những tiêu chuẩn hoàn mỹ mà mình tự đặt ra, khiến ông luôn bị cuốn vào vòng xoáy bất an.

Điều này cho thấy một sự thật nhân sinh: hạnh phúc không đến từ danh vọng hay vật chất, mà từ nội tâm an tịnh. Nếu con người không biết dừng lại, không biết chấp nhận những gì đến và đi theo quy luật tự nhiên, thì dù có bao nhiêu thành tựu, ta vẫn cảm thấy thiếu thốn và bất an.

Hướng đến tỉnh thức và giải thoát

Từ câu chuyện của hai nghệ sĩ, chúng ta có thể rút ra những thông điệp hướng thượng, giúp mỗi người tìm được con đường đi đúng đắn hơn trong cuộc sống.

Sống tỉnh thức - không để bản năng chi phối

Michael Jackson đã bị cuốn vào những tham vọng không ngừng nghỉ, mong muốn kiểm soát hình ảnh, danh vọng và cả tuổi tác của mình. Đây là biểu hiện rõ nét của tham - sân - si, ba độc tố lớn nhất dẫn đến khổ đau.

Ngược lại, Robertino Loreti dường như chấp nhận quy luật tự nhiên, không quá dính mắc vào ánh hào quang quá khứ. Dù không nổi bật như thuở nhỏ, nhưng ông vẫn tiếp tục sống, tiếp tục cống hiến trong khả năng của mình.

Thông điệp rút ra từ đây: hãy sống tỉnh thức, nhận diện rõ những dính mắc của bản thân, không để bản năng chi phối, mà hướng đến đời sống thẳng băng và trí tuệ.

Học cách buông xả - tìm về sự bình an nội tâm

Một trong những điều khiến Michael Jackson đau khổ nhất chính là sự không chấp nhận chính mình. Ông đã thay đổi ngoại hình, tìm kiếm sự công nhận từ thế giới, nhưng lại mất đi sự bình an nội tâm. Ngược lại, Robertino Loreti, dù không còn nổi tiếng như trước, vẫn sống một cuộc đời giản dị.

Điều này cho thấy, biết chấp nhận và buông xả là cách giúp con người đạt được an lạc. Trong Phật giáo, buông xả không có nghĩa là từ bỏ tất cả, mà là không dính mắc, không để quá khứ hoặc tương lai trói buộc tâm mình.

Như lời đức Phật dạy: “Người biết đủ là người giàu có nhất. Người biết buông bỏ là người tự do nhất”.

Tìm kiếm giá trị chân thật - đừng để danh vọng che lấp con đường tu tập

Michael Jackson đã cống hiến cả cuộc đời cho nghệ thuật, nhưng ông lại quên đi giá trị quan trọng nhất: chính mình. Ông đánh mất bản thân trong những tiêu chuẩn xã hội, trong sự kiểm soát của danh vọng và dư luận.

Phật giáo dạy rằng, giá trị chân thật không nằm ở việc ta nổi tiếng bao nhiêu, có bao nhiêu người ngưỡng mộ, mà là ta có sống đúng với chính mình hay không, có thực sự an lạc trong tâm hay không.

Robertino Loreti, dù không còn là thần đồng của thế giới, nhưng ông vẫn là chính mình, vẫn hát, vẫn sống một cuộc đời bình dị mà không bị cuốn vào vòng xoáy danh vọng. Đây chính là bài học lớn: đừng để danh vọng che lấp con đường tu tập và tìm kiếm hạnh phúc chân thật.

Từ câu chuyện của hai nghệ sĩ vĩ đại, ta nhận ra: Danh vọng, tài năng đều vô thường, không có gì tồn tại mãi mãi. Hạnh phúc đến từ sự tỉnh thức và buông xả, không phải từ những gì bên ngoài. Người có bản lĩnh là người biết làm chủ tâm mình, không bị danh vọng, tham vọng chi phối. Sống đúng với giá trị chân thật, không chạy theo những ảo tưởng do xã hội tạo ra.

Mỗi người đều có thể tìm thấy con đường bình an cho riêng mình, nếu biết dừng lại, quán chiếu và sống với chính niệm.

Tác giả: **Thường Nguyên**

Chú thích: Bài viết thể hiện suy tư, cách hành văn và lập luận, góc nhìn riêng của tác giả